

Obmčeno 4.8.2006

OKRESNÍ SOUD V LITOMĚŘICÍCH HOD.	
DOŠLO	24 -07- 2006
KRAT	PŘÍLOH
KOLKY ZA	RUBRIK

9Co 392/2005-227

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Bitterové a soudců Mgr. Jiřího Vilda a JUDr. Hany Kůrkové ve věci žalobce **Jiřího Krejzy**, nar. 13.3.1948, bytem v Roudnici nad Labem, Dr. Slavíka č. 1515, zastoupeného obecným zmocněncem Jiřím Krejzou, nar. 27.5.1971, bytem v Roudnici nad Labem, Dr. Slavíka č. 1515, proti žalovanému **Domov důchodců Roudnice nad Labem, příspěvková organizace**, se sídlem v Roudnici nad Labem, Sámova ul. č. 2481, právně zastoupenému JUDr. Zdeňkem Lžičarem, advokátem advokátní kanceláře se sídlem v Mělníku, Pod Chloumečkem č. 3432, o zaplacení 55.500,- Kč s přísl., o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 8.3.2005, č.j. 15 C 159/2004-172, **t a k t o :**

- I. Rozsudek okresního soudu **se m ě n í** potud, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 55.500,- Kč s 2 % úrokem z prodlení ročně počínaje od 4.5.2004 do zaplacení a jinak **se p o t v r z u j e**.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 5.780,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Rozšíření žaloby na zaplacení bankovních úroků z částky 55.500,- Kč, uložené na běžném účtu žalovaného, **se n e p ř i p o u š t í**.

právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů (§ 451 odst. 2 obč. zák.).

Pro posouzení sporu je rozhodné pouze to, zda žalobce zaplatil žalovanému předmětnou částku 55.500,- Kč po právu či nikoliv. Odvolací soud vycházel ze stejného skutkového stavu jako okresní soud. V řízení bylo nepochybně prokázáno, a to zejména předloženou poštovní poukázkou, že Jiří Krejza „starší“ poukázal dne 20.11.2003 Domovu důchodců, příspěvkové organizaci v Roudnici nad Labem částku 55.500,- Kč s výslovným vymezením účelu platby jako „vstupní poplatek do DD za M. Krejzovou“. Žalovaný přijetí této částky nepopřel. Následně (dne 3.12.2003) bylo Městem Roudnice nad Labem, odborem sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v Roudnici nad Labem rozhodnuto o přijetí Marie Krejzové k celoročnímu pobytu v Domově důchodců v Roudnici nad Labem. Stalo se tak v rámci samostatné působnosti obce vymezené v § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů v sociálním zabezpečení, v platném znění. Samotné podmínky pro přijetí do ústavů sociální péče (domovů důchodců), včetně úhrad za poskytované služby, jsou pak taxativně stanoveny zákonem č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších změn a doplnění a prováděcí vyhláškou č. 82/1993 Sb. Dle § 93 zák. č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v ústavech sociální péče zřizovaných obcemi hradí občané za stanovených podmínek pouze náklady za stravu, bydlení a nezbytné služby. Odvolací soud má za to, že platné právní předpisy neumožňují stanovit jako podmínku přijetí do domova důchodců (který je příspěvkovou organizací) nebo pobytu v něm jiný druh úhrady, tedy ani „vstupní poplatek“. Pokud žalobce zaplatil žalovanému částku 55.500,- Kč s vědomím, že touto platbou je podmíněno přijetí jeho matky do domova důchodců, k této platbě nebyl od samého počátku žádný právní důvod. Odvolací soud se neztotožnil s názorem okresního soudu, podle něhož povinnost k úhradě vstupního poplatku do domova důchodců zákon sice neukládá, ale poplatek není v rozporu se zákonem, pokud tuto podmínku stanoví příspěvková organizace, případně její zřizovatel. Podle názoru odvolacího soudu nelze v daném případě platbu částky 55.500,- Kč považovat ani za dar ve smyslu ustanovení § 628 obč. zák., neboť ze samotného

projevu žalobce na výše uvedené poštovní poukázce i z jeho celkového postoje k věci je nepochybné, že neměl v úmyslu tyto peníze žalovanému přenechat bez jakéhokoliv protiplnění. Z uvedeného vyplývá, že žalobce poskytl žalovanému plnění, ačkoliv povinnost k tomuto plnění neměl. Žalovanému, který částku 55.500,- Kč bez právního důvodu přijal, se dostalo bezdůvodného obohacení ve smyslu § 451 obč. zák., z čehož vyplývá povinnost částku vrátit. Okresní soud, pokud dospěl k jinému právnímu závěru, když shledal legální podklad pro předmětnou platbu, dopustil se nesprávného právního posouzení věci.

Z vyložených důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 o.s.ř. rozsudek okresního soudu změnil potud, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 55.500,- Kč, včetně 2 % ročního úroku z prodlení z této částky počínaje od 4.5.2004 do zaplacení. Rozhodnutí o příslušenství pohledávky je odůvodněno tím, že žalovaný se ocitl v prodlení s plněním peněžitého dluhu, žalobce má proto podle § 517 odst. 2 obč. zák. právo požadovat od dlužníka také úroky z prodlení. Žalovaný se ocitl v prodlení s plněním až od 4.5.2004, neboť žalobce mu doručil dne 26.4.2004 dopis, jímž ho vyzval k vrácení částky ve lhůtě sedmi dnů, tedy do 3.5.2004. Podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb. činí výše úroků z prodlení ročně dvojnásobek diskontní sazby stanovené Českou národní bankou a platné k prvnímu dni prodlení s uspokojením peněžitého nároku. Ke dni počátku prodlení činila v daném případě tato diskontní sazba 1 %, čemuž odpovídá oprávněná roční výše úroku z prodlení 2 %. Jestliže žalobce požadoval úrok vyšší a za delší období (20 % úrok z částky 55.500,- Kč od 20.11.2003 do zaplacení), pak v tomto rozsahu není jeho nárok důvodný a odvolací soud tuto část zamítavého výroku napadeného rozsudku potvrdil podle § 219 o.s.ř. jako správnou.

Pokud žalobce teprve v průběhu odvolacího řízení uplatnil nový nárok, a to na zaplacení bankovních úroků z částky 55.500,- Kč, uložené na běžném účtu žalovaného, odvolací soud toto rozšíření žaloby vzhledem k ustanovení § 216 odst. 2 o.s.ř. nepřipustil.